

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 16. augusta 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **býv. stržm. PZ L. Š.**, pre jednočinný súbeh zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a pomoci k prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v konaní o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Z. S. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 23. júna 2009, sp. zn. 2 Tov 4/2009, podľa § 382a, § 385 ods. 1, § 386, § 388 ods. 1 Tr. por. po zistení dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 23. júna 2009, sp. zn. 2 Tov 4/2009, a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 2 ods. 9 Tr. por., § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. por., § 44 ods. 2 Tr. por., § 271 ods. 1 Tr. por. a § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. **v n e p r o s p e c h** obvineného býv. stržm. PZ L. Š..

Tento rozsudok sa **zrušuje** v časti týkajúcej sa obvineného býv. stržm. PZ L. Š..

V časti týkajúcej sa obvineného býv. stržm. PZ L. Š. sa **zrušuje** aj rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov z 26. novembra 2008, sp. zn. 2 T 2/2007.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Prešov sa **príkazuje**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov z 26. novembra 2008, sp. zn. 2 T 2/2007, bol (pri nezmenenom výroku o vine v bode II. rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov z 11. januára 2008, sp. zn. 2 T 2/2007, v spojení s rozsudkom Vyššieho vojenského súdu Trenčín, sp. zn. 2 To 10/2008, u býv. ppráp. PZ M. Š., ktorým bol uznaný vinným z prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1 Tr. zák.) obvinený býv. nstržm. PZ V. S. uznaný vinným v jednočinnom súbehu z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.; obvinený býv. stržm. PZ L. Š. v jednočinnom súbehu zo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., pomoci k prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pomoci k zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.; obvinený býv. ppráp. PZ M. Š. v jednočinnom súbehu z pomoci k prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pomoci k zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Za to bol obvinený býv. stržm. PZ L. Š. odsúdený podľa § 233 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. e/, písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 51 ods. 2 Tr. zák. podmiennečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov a 6 mesiacov s tým, že podľa § 51 ods. 3 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. mu boli zároveň uložené obmedzenia spočívajúce v zákaze stretávania sa so spolupáchateľmi a zákaze vstupu na Oddelenie hraničnej kontroly PZ V..

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený tiež peňažný trest vo výmere 50 000 Sk, pričom pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. mu bol zároveň uložený trest zákazu činnosti zamestnať sa v ozbrojených silách a ozbrojených zboroch na 3 roky.

O odvolaniach všetkých troch obvinených ako aj Vojenského obvodného prokurátora Prešov proti vyššie uvedenému rozsudku rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 23. júna 2009, sp. zn. 2 Tov 4/2009, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine u všetkých troch obvinených, ako aj v celom výroku o treste a pri nezmenenom výroku o vine v bode II. rozsudku Vojenského obvodového súdu Prešov z 11. januára 2008, sp. zn. 2 T 2/2007, v spojení s rozsudkom Vyššieho vojenského súdu Trenčín, sp. zn. 2 To 10/2008, u býv. ppráp. PZ M. Š., ktorým bol uznaný vinným z prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1 Tr. zák. podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal vinnými 1/ býv. nstržm. PZ V. S. v jednočinnom súbehu z prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák.; 2/ býv. stržm. PZ L. Š. v jednočinnom súbehu zo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a pomoci k prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.; 3/ býv. ppráp. PZ M. Š. z pomoci k prečinu porušenia predpisov o štátnych

technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. k § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že :

v presne nezistenej dobe a doposiaľ nezisteným spôsobom obvinený býv. nstržm. PZ V. S. zadovážil 600 kartónov (6 000 krabičiek, 120 000 ks) cigariet zn. Boss Lights a 600 kartónov (6 000 krabičiek, 120 000 ks) cigariet zn. Boss Classic, opatrených ukrajinskými kontrolnými známami v colnej hodnote 240 000 Sk a vo výške colného dlhu 688 200 Sk, pričom uvedené cigarety boli nelegálne dovezené z Ukrajinskej republiky a tieto v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2, ods. 5 zák. č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov uschovával v novostavbe objektu Oddelenia hraničnej kontroly PZ V., následne dňa 14. júla 2006 asi o 01.30 hod. počas výkonu hliadkovej služby v služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly PZ V. obvinený S. v rozpore s ustanovením § 48 ods. 3 písm. a/ zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVaJS SR a ŽP, čl. 6 písm. a/ a 31 ods. 1, ods. 3 Nariadenia ministra vnútra o činnosti základných útvarov služby hraničnej polície policajného zboru č. 117/2005, ako aj z ustanovení § 9 ods. 2, ods. 5 zák. č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov odpredal hore uvedené cigarety obč. J. S. a obč. P. F. v cene 26 Sk za 1 krabičku cigariet, pričom pri nakladaní týchto cigariet do osobného motorového vozidla zn. Mercedes Vito EVČ J. „H“, ktoré užívali obč. F. a obč. S., týmto pomáhali okrem obv. S. aj obč. M. S., obv. M. Š. a obv. L. Š., ktorý konal taktiež v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami zák. č. 73/1998 Z. z. a článkami nariadenia ministra vnútra SR č. 117/2005, keďže v tom čase vykonával hliadkovú službu spoločne s obv. S..

Za to bol obvinený býv. stržm. PZ L. Š. odsúdený podľa § 326 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 4 roky s tým, že pre výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj peňažný trest vo výmere 1 666 eur, pričom pre prípad jeho úmyselného zmarenia mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Proti vyššie uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal obvinený V. S. prostredníctvom svojho obhajcu dňa 10. februára 2012 na Okresnom súde Prešov dovolanie,

ktoré bolo následne dňa 30. apríla 2012 uvedeným prvostupňovým súdom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Dovolateľ napadol predmetné rozhodnutie v časti výroku o vine a treste sa ho týkajúcej, pričom s poukazom na konkrétne chyby tohto rozhodnutia ako i konania mu predchádzajúceho sa domáhal naplnenia dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Pokiaľ ide o prvý uplatnený dovolací dôvod (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), tak v tomto smere namietal predovšetkým porušenie zásad dokazovania a hodnotenia dôkazov. V danej trestnej veci totiž pôvodne Vyšší vojenský súd v Trenčíne uznesením z 29. apríla 2008, sp. zn. 2 To 10/2008-864, rozhodol tak, že oslobodzujúci rozsudok obvodového súdu z 11. januára 2008, sp. zn. 2 T 2/2007-830, o.i. aj vo vzťahu k jeho osobe zrušil pre nedostatok dôvodov, pričom v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia pristúpil i k priamemu hodnoteniu jednotlivých dôkazov vykonaných obvodovým súdom spôsobom, ktorým súdu prvého stupňa vymedzil pre následné vlastné hodnotenie dôkazov také úzke hranice, že mu v podstate úplne odňal priestor pre hodnotenie dôkazov podľa vlastného uváženia. Svojím zrušujúcim rozhodnutím mu tak síce implicitne, ale absolútne predurčil ako má vo veci samej rozhodnúť. V tejto súvislosti poukázal i na nález Ústavného súdu Českej republiky z 29. apríla 2008, sp. zn. I. ÚS 608/2006, z ktorého vyplýva, že aj keď súd vyššieho stupňa môže vysloviť právny názor, ktorý je pre nižší súd záväzný, nesmie ho zaväzovať k určitému hodnoteniu dôkazov, pokiaľ sám na verejnom zasadnutí dôkaz nevykoná. Tým, že v danom prípade došlo k prekročeniu právomoci odvolacieho súdu, mu bolo vlastne odňaté právo na to, aby rozhodnutie o skutku, ktorého spáchania sa mu kladie za vinu, vychádzalo zo skutkových zistení ustálených na základe uplatnenia princípu voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.) súdmi v dvoch inštanciách, čím zároveň bolo hrubým spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

A ako podotkol obvinený v kontexte vyššie uvedeného na záver, právne následky zrušujúceho uznesenia vyššieho vojenského súdu vyznievajú o to zarážajúcejšie, že kým obvodový súd ho svojím rozsudkom zo dňa 11. januára 2008 spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že skutok sa nestal, na hlavnom pojednávaní dňa 26. novembra 2008, viazaný odôvodnením zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu z 29. apríla 2008, ho bez akéhokoľvek doplnenia dokazovania, výlučne iba na základe opätovného oboznámenia obsahu spisu odsúdil.

Čo sa týka potom ďalších námietok obvineného, tak tieto súvisia s výsluchmi svedkov P. F. a J. S. ml. v prípravnom konaní. Konkrétne ide o to, že vyššie menovaní svedkovia boli vypočutí dňa 14. júla 2006, po začatí predmetného trestného stíhania a v deň vydania uznesenia o vznesení obvinenia voči jeho osobe, ktoré si prevzal pred svojím prvým výsluchom konaným ešte v ten istý deň v čase od 22.05 hod. do 23.35 hod., a teda skôr než si mohol uplatniť svoje právo na obhajobu. Pokiaľ ide o ich nasledujúci výsluch, tak k tomu došlo dňa 2. novembra 2006 aj za prítomnosti jeho obhajcu, pričom tu sa obaja svedkovia v podstate odvolali na svoju predchádzajúcu výpoveď, nevypovedali k veci súvislo a boli im kladené len otázky. Z uvedeného teda vyplýva, že keďže spomínaní svedkovia, ktorých výpovede boli pre rozhodnutie súdu podstatné, neboli vypočutí postupom, ako to určuje ust. § 132 Tr. por., i tým došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. V tomto ohľade poukázal zároveň i na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 07. decembra 2009, sp zn. Tpj 63/2009, uverejnené pod č. 30/2010.

A napokon v súvislosti s naplnením daného dovolacieho dôvodu upozornil obvinený taktiež na to, že záznam telekomunikačnej prevádzky, ktorý bol v jeho trestnej veci použitý ako dôkaz, bol vykonaný bez náležitého príkazu na odpočúvanie, okrem toho súčasťou súdneho spisu nebol ani samotný záznam, ani návrh na jeho vydanie, čím sa mu odňala možnosť preveriť zákonnosť tohto dôkazu, príp. tento bol vykonaný nezákonne.

V súvislosti s ďalším dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol obvinený v prvom rade tú skutočnosť, že výsluch svedka P. F. vykonaný dňa 14. júla 2006 v čase medzi 16.45 hod. a 17.45 hod. vyšetrovateľom Ing. M. Š. je nezákonný, nakoľko nebol pribratý tlmočník, a tiež i z toho dôvodu, že tento bol vykonaný pod hrozbou nezákonného donútenia.

Za nezákonné obstarávanie dôkazov považuje pritom i nazeranie do mobilného telefónu zadržaných osôb policajtom por. B. bez ich súhlasu a bez príkazu príslušného súdu, či rekogníciu - ukázanie fotografie obvinených svedkom S. a F. pred ich výsluchom v procesnom postavení svedkov bez toho, aby bola ich fotografia ukázaná medzi fotografiami ďalších osôb a bez prítomnosti nezúčastnenej osoby.

A na záver obvinený vo vzťahu k posledne uplatnenému dovolaciemu dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) poukázal na to, že nemožno súhlasiť s kvalifikáciou skutku, kladeného mu za vinu, ako zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326

ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., nakoľko vykonávať právomoc spôsobom odporujúcim zákonu verejným činiteľom možno len porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, postavenia alebo funkcie a keďže teda už základná skutková podstata tohto trestného činu zahŕňa uvedenú okolnosť, nie je možné ju zohľadniť aj ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby (t.j. naplnenie znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty), rovnako ako nie je ju možné považovať za prítiažujúcu okolnosť v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák.

Z uvedeného je tak zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené aj na nesprávnom právnom posúdení žalovaného skutku, čo vzhľadom na rozdielnosť trestných sadziieb (prečin - zločin) a dôsledkom toho aj rozdielnosť podmienok podmieneného prepustenia (po výkone polovice uloženého trestu – po výkone dvoch tretín uloženého trestu) zásadne ovplyvňuje jeho postavenie.

Záverom obvinený poznamenal tiež to, že okolnosti, na ktorých spočívajú dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. namietal aj v pôvodnom konaní v rozsahu, v akom mu boli v tom čase známe.

Súčasne tiež poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 07. apríla 2011, sp. zn. 6 Tdo 30/2010, ktorým bol dovolaním napadnutý rozsudok zrušený v časti výroku o vine a treste, týkajúcom sa spoluobvineného V. S..

Na základe vyššie uvedených skutočností napokon obvinený L. Š. uviedol, že keďže je zrejmé, že pre naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. bol porušený zákon v jeho neprospech navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23. júna 2009, sp. zn. 2 Tov 4/2009, ako aj rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov z 26. novembra 2008, sp. zn. 2 T 2/2007, a tiež aj uznesenie Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne z 29. apríla 2008, sp. zn. 2 To 10/2008, v časti výroku o vine a treste, ktorý sa ho priamo týka a týmto rozhodnutiam predchádzajúce konanie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 20. marca 2012 bolo na súd prvého stupňa doručené i písomné vyjadrenie príslušného okresného prokurátora k podanému dovolaniu, v ktorom tento podotkol, že podľa jeho názoru sú vyššie spomínané rozhodnutia plne v súlade so zákonom. Má za to, že na základe rozsiahleho dokazovania vykonaného v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom

pojednávání bolo jednoznačne preukázané, že býv. stržm. PZ L. Š. svojim protiprávnym konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestných činov, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Na základe toho preto navrhol, aby dovolací súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) v rámci predbežného preskúmania podľa § 378 Tr. por. primárne zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa tiež i obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Zároveň však ale dospel k záveru, že obvineným tvrdené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por. sú zjavne preukázané, a preto v zmysle § 382a Tr. por. nariadil neverejné zasadnutie, v rámci ktorého bolo zistené, že dovolanie bolo podané **dôvodne**.

Podľa § 382a Tr. por. dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvod podľa odseku 1 písm. i/ nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 384 ods. 2 Tr. por. ak bola dovolaním napadnutá časť rozhodnutia týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozhodnutím, preskúma dovolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozhodnutia a predchádzajúceho konania, ktoré sa týka tejto osoby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a s ohľadom na vyššie citované ust. § 371 ods. 3 Tr. por. dospel k takému záveru, že pokiaľ ide o uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., tak v tomto smere je potrebné sa zaoberať v podstate len jedinou námietkou obvineného L. Š., a to konkrétne tou, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa z 26. novembra 2008 bolo vynesené bez ďalšieho dokazovania, len na základe zrušujúceho uznesenia Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne. Žiadne iné výhrady uvádzané v podanom dovolaní v súvislosti s uvedenými dovolacími dôvodmi totiž tak obvinený ako ani jeho obhajca v konaní predchádzajúcom nenamietali, hoci im už v tom čase museli byť známe.

Napriek tomu, ale v súvislosti s tými ďalšími výhradami poukazuje Najvyšší súd Slovenskej republiky na uznesenie zo 07. apríla 2011, sp. zn. 6 Tdo 30/2010, kde si ako dovolací súd splnil svoju prieskumnú povinnosť pokiaľ ide o spoluobvineného V. S. (§ 384 ods. 2 Tr. por.) a kde boli zistené v podstate na totožných námietkach ako boli uplatnené v posudzovanom prípade viaceré porušenia zákona. Na tam uvedené pochybenia a závery

bude pritom nevyhnutné prihliadať pri opätovnom prejednávaní danej veci aj vo vzťahu k obvinenému L. Š..

Čo sa týka potom vyššie spomenutej námietky ohľadom vydania prvostupňového rozsudku len po oboznámení zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, bez vykonania akéhokoľvek dokazovania, tak tu treba v prvom rade uviesť tú skutočnosť, že táto už taktiež bola predmetom predchádzajúceho skúmania dovolacieho súdu (v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tdo 30/2010), kedy bola konštatovaná jej opodstatnenosť z pohľadu naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Jednoznačne bolo zistené pochybenie v konaní Vojenského obvodového súdu Prešov, keď tento po zrušení jeho predchádzajúceho oslobodzujúceho rozsudku uznesením Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne z 29. apríla 2008, sp. zn. 2 To 10/2008, a po vrátení veci mu na nové prejedanie a rozhodnutie na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. novembra 2008 **bez akéhokoľvek dokazovania** (nedošlo k vykonaniu žiadnych nových dôkazov, ani k opätovnému vykonaniu dôkazov už raz v konaní pred súdom vykonaných), **len po oboznámení uznesenia odvolacieho súdu** (toto za dôkaz v žiadnom prípade považovať nemožno) obvineného L. Š. v podstate na rovnakom skutkovom základe odsúdil. V dôsledku vyššie uvedeného postupu súdu prvého stupňa došlo potom k zrejmemu zásahu do viacerých procesných práv obvineného ako i jeho obhajcu.

Pochybenia sa však v danom prípade dopustil i Vyšší vojenský súd v Trenčíne, pričom v tejto súvislosti upozorňuje tunajší súd na *rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR z 13. októbra 1983, sp. zn. 5 Tz 78/83, uverejnené pod Č. 57/1984*, z ktorého o.i. vyplýva, že aj keď odvolací súd sám nevykoná žiadne nové dôkazy ani neopakuje dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa, môže dôjsť k záveru, že skutkové zistenia súdu prvého stupňa sú nejasné, neúplné alebo vzbudzujú pochybnosť o svojej správnosti. Odvolací súd môže v takom prípade vytknúť chyby pri hodnotení dôkazov, ktorých sa podľa jeho názoru dopustil súd prvého stupňa (nelogickosť záverov, opomenutie niektorých okolností ap.), nie je však oprávnený dávať mu záväzné pokyny, k akým záverom má dôjsť pri hodnotení jednotlivých dôkazov, ani na to, aké celkové skutkové zistenia má urobiť. Je oprávnený iba na to, dať súdu prvého stupňa záväzné pokyny znova vykonať dôkazy alebo vykonať nové dôkazy (§ 264 ods. 1 Tr. por.).

A napokon pokiaľ ide o v podanom dovolaní posledne uvádzaný dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak tu treba podotknúť v prvom rade tú skutočnosť, že tento je daný - ako je aj z jeho znenia zrejme - len v tých prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Čo sa týka námietok smerujúcich voči skutkovým zisteniam súdov nižších stupňov, tak tieto sú v dovolacom konaní neprípustné. Skutok tak, ako bol z ich strany zistený, je totiž pre dovolací súd záväzný, jeho správnosť a úplnosť už nemôže ani skúmať ani meniť, a rovnako tak nemôže z uvedeného dôvodu ani preskúmať spôsob hodnotenia dôkazov.

Keď s poukazom na uvedené preskúmal potom tunajší súd dovoláciu námietku obvineného L. Š., uplatnenú v tejto súvislosti (možno pritom podotknúť, že i táto námietka už bola predmetom skoršieho dovolacieho konania ohľadne iného spoluobvineného), dospel k takému záveru, že je potrebné sa stotožniť s tým jeho názorom, že právna kvalifikácia posudzovaného skutku ako zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák. („*páchanie trestného činu porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona*“) je nesprávna, nakoľko **okolnosť uvedená v § 138 písm. h/ Tr. zák. je už obsahom základnej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu a nie je teda možné ju považovať za okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby** (§ 38 ods. 1 Tr. zák.). Je pritom zároveň nepochybné, že zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného, a tak uvedený dovolací dôvod možno použiť (§ 371 ods. 4 Tr. por.)

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. augusta 2012

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová